

בבל מערבין פרק שלישי עירובין

לד רבינו הגאון

ע"פ ז"ל

הא דלארבו רבנן לכל המערבין להוליך גיבוב למקום שביהן גזירה משום יו"ט. חלק השבת דהי צ"ע לאמטויה בשבט לערב ליום המחרת לא מני ממטי ליה ור"ך להוליכו מערב שבת ואי אמרם בעלמא נשכיה בביהיה משום "הואיל הכי נמי הוי למיסמך עליה ופיק על עירוב שביהו צ"ו"ט

חזר הבבלי והסב חפילו הואיל ליה:
ופניו עירובו כפול: סומך למקום שביהו תון לארבע אמות קאמר וכדאוקימנא בחילון דהי תון ארבע אמות חפילו למעלה מ' נמי עירובו עירוב דהטון את עירובו י"ט לו ארבע אמות: **למטה מפערה עירובו פירוב:** ואע"ג דעירובו חוץ לארבע אמותיו מלי שקיל ליה וחיטוי פחות פחות מלרבע אמות דהא חפילו בשבת לא חסיר כי האי גונא חלל משום שבת דרבנן והכא דבין השמשות הוא לא גזר: **למעלה מפערה אינו עירוב:** דהי נפיק חוץ לארבע אמותיו קאי ברה"י ולא מלי למסקיה מרה"י דהוא ברה"י ועירובו ברה"י והכא ליה למימר כמאן דמלי דהא חוץ לארבע אמותיו הוא: **נכפון לשבות שניספו כראש סגנל:** והוא גבוה הרבה והגיה עירובו לתוכו: **אם למעלה מפערה פניו עירובו פירוב:** ואי"ט שאינו יכול ליעטו משם ולהביאו למקום

ואמאי נימא כיון דהי צ"ע לאמטויה מני ממטי ליה כו'. פ"ה הא דנקט לוחוביה ממטויה דיו"ט ושבת משום דלא תנא במשנה אחריתי הולכת עירוב כדכחא ולר"י נראה דדוקא מ"ט פריך אבל מהא דבעיר הולכת עירוב להבא לערב בערב שבת לא מלי למיפך דהא בין השמשות שהא שבת קתיים עירוב לא מלי לאמטויה

האם משום איסור הולאה ואין ליישב דברי רש"י: הודאוי מהולכת עירוב של כל השנה [לא] היה יכול להקשות למה היה לריך להוליט עד מקום השביה לא היה לריך רק להוליטו מביה ולתניו ברשות הרבים במקום קרוב כשיעור שני חילתו מיל או שלשה רביעי מיל או חלי מיל שהם שיעורי בין השמשות למד כדאית ליה ולמד כדאית ליה דהי צ"ע ממטי ליה פחות פחות מ' עד מקום השביה דהא לרבנן דר' לא מלי לאמטויה פחות פחות מ' אמות הלך רריך להוליט עד מקום השביה ולרבי נמי איכא למימר דהא דלריך להוליט עד מקום השביה הייט כששביהו ברה"י הוא י"ט רה"י בין ביתו למקום שביהו ועוד נראה לר"י

כששביהו דהי צ"ע לריך להוליט גם לרבי עד מקום שביהו דמדה רבי שיש להחמיר בשבות שפחות מלרבע אמותיו כמו שפחות דגזר שמה יקום משום דבכל יבא ליה איסור שבת דלורייתא ויהי דכהאי שבות נמי י"ט להחמיר ובי משני גזירה משום יו"ט אחר שבת כ' הוה מלי לשטיי גזרינן אבו כל שבת דעלמא דכמה דוכתין *אמר גזירה יו"ט אבו שבת אלא דעדיפא למגור יו"ט אבו יו"ט אי"ט אע"ג דבעלמא גזרינן בעירוב דמקילינן טפי לא הוה גזרינן יו"ט אבו שבת: **גזרינן אבו יו"ט שחל להיות אחר השבת. והא דלמר לעיל* גבי חילן כל דבר שהוא משום שבת לא גזרו עליו בין השמשות ולא גזרינן משום יו"ט שחל אחר השבת או לפני השבת דהו ממה נפשך אסור להשתמש בחילן היינו משום דהסב הוא גופא לא הוה אלא משום שבות והייט שחל אלא מדרבנן אבל הכא דצ"ו"ט שחל להיות אחר השבת אי אפשר להוליכו משום איסור הולאה דלורייתא גזר' שאר יו"ט אבו הא: **אין** בראש המגדל למטה מפערה אין עירובו עירוב. פי' בוקנא' כלשון ראשון דלא מלי למסקלי' מכרמליה ולאחיוי' לראש המגדל ששבות שם דממטי ליה דרך אויר רה"י לרה"י וקשה דלמאי איט עירוב הא ליה איסורא דלורייתא וכרבי אחיאי מופריך בטר הכי אי איכא כוותא ומהגא ה"ג ואע"ג דבאגודו בידו איכא נמי איסורא דרבנן לכך נראה דלא הוי כרמליה אלא רה"י כגון שהא בטפח תשיבי ורביס מתחפין עליו ח' כחורי (ז) רה"י דהוי ברה"י וצ"ע דכי נמי הוי רה"י חס כבה"ג הוי משיט הואיל ואיט משיט דרך פרקת רה"י ואי לא הוי משיט צ"ל דמייירי שאי אפשר להושיט מראש המגדל ולסוול אלא דרך כוותא שכנגד העירוב לריך להביאו לתוך המגדל ומשם יביאנו למקום שביהו: **הר"י** נמי נימא הואיל ויכול לנטותו. נראה לר"י דקסבר הש"ס דכי נמי יטה ראש המגדל הוי שביהו בראש המגדל כ"ו שאין ראש התחמוז זון ממקומו דהא בשמשה ראש המגדל שביהו ועולם במקום שהיה ראשו בתחילה כשהיה זקוף דהייט כנגד הראש התחמוז אי"ט מלי משני הכא במגדל לריך להוליט חוץ לד' ליה קא נפיק חוץ לד' אמות מה לנו במה שילא ראש העליון חוץ לד' אמות כיון שחפין שביהו שם אלא ודאי שביהו ועולם *כראש המגדל ולהי צ"ע במגדל לריך ח' אפשר לנטותו דהי ממטי ליה נפיק ליה חוץ לד' אמות וממלא מרוחק מעירובו ארבע אמות ולא יוכל להביא עירובו לראש המגדל חפילו לרבי כדפי' לעיל דמדה בשבות שפחות פחות מ' אמות דלכור אי נמי איט עירוב כדפי' משום שנמלא שביהו מתרחקת מ' אמות הראשונות ואין זה מקומו והוי כאלו מאיר כל המגדל ממקומו הראשון ומעמידו חוץ לד' אמות דהשחא שביהו בקרקעית המגדל שהיה בתחילה והואיל (ט) ושקיל ליה כוליה האי ודאי לא אמרו: **אין** איכא כוותא ומתא. הא דלא פריך לעיל נמי הכי גבי חילן משום דאין דרך מתא להיות גבי חילן י"ט למר דהשחא דוקא פריך מכיון דלמר הואיל ויכול לנטותו:**

אמאי נימא כיון דהי צ"ע לאמטויה מני ממטי ליה כו' פ"ה הא דנקט לוחוביה ממטויה דיו"ט ושבת משום דלא תנא במשנה אחריתי הולכת עירוב כדכחא ולר"י נראה דדוקא מ"ט פריך אבל מהא דבעיר הולכת עירוב להבא לערב בערב שבת לא מלי למיפך דהא בין השמשות שהא שבת קתיים עירוב לא מלי לאמטויה

האם משום איסור הולאה ואין ליישב דברי רש"י: הודאוי מהולכת עירוב של כל השנה [לא] היה יכול להקשות למה היה לריך להוליט עד מקום השביה לא היה לריך רק להוליטו מביה ולתניו ברשות הרבים במקום קרוב כשיעור שני חילתו מיל או שלשה רביעי מיל או חלי מיל שהם שיעורי בין השמשות למד כדאית ליה ולמד כדאית ליה דהי צ"ע ממטי ליה פחות פחות מ' עד מקום השביה דהא לרבנן דר' לא מלי לאמטויה פחות פחות מ' אמות הלך רריך להוליט עד מקום השביה ולרבי נמי איכא למימר דהא דלריך להוליט עד מקום השביה הייט כששביהו ברה"י הוא י"ט רה"י בין ביתו למקום שביהו ועוד נראה לר"י

כששביהו דהי צ"ע לריך להוליט גם לרבי עד מקום שביהו דמדה רבי שיש להחמיר בשבות שפחות מלרבע אמותיו כמו שפחות דגזר שמה יקום משום דבכל יבא ליה איסור שבת דלורייתא ויהי דכהאי שבות נמי י"ט להחמיר ובי משני גזירה משום יו"ט אחר שבת כ' הוה מלי לשטיי גזרינן אבו כל שבת דעלמא דכמה דוכתין *אמר גזירה יו"ט אבו שבת אלא דעדיפא למגור יו"ט אבו יו"ט אי"ט אע"ג דבעלמא גזרינן בעירוב דמקילינן טפי לא הוה גזרינן יו"ט אבו שבת: גזרינן אבו יו"ט שחל להיות אחר השבת. והא דלמר לעיל* גבי חילן כל דבר שהוא משום שבת לא גזרו עליו בין השמשות ולא גזרינן משום יו"ט שחל אחר השבת או לפני השבת דהו ממה נפשך אסור להשתמש בחילן היינו משום דהסב הוא גופא לא הוה אלא משום שבות והייט שחל אלא מדרבנן אבל הכא דצ"ו"ט שחל להיות אחר השבת אי אפשר להוליכו משום איסור הולאה דלורייתא גזר' שאר יו"ט אבו הא: אין בראש המגדל למטה מפערה אין עירובו עירוב. פי' בוקנא' כלשון ראשון דלא מלי למסקלי' מכרמליה ולאחיוי' לראש המגדל ששבות שם דממטי ליה דרך אויר רה"י לרה"י וקשה דלמאי איט עירוב הא ליה איסורא דלורייתא וכרבי אחיאי מופריך בטר הכי אי איכא כוותא ומהגא ה"ג ואע"ג דבאגודו בידו איכא נמי איסורא דרבנן לכך נראה דלא הוי כרמליה אלא רה"י כגון שהא בטפח תשיבי ורביס מתחפין עליו ח' כחורי (ז) רה"י דהוי ברה"י וצ"ע דכי נמי הוי רה"י חס כבה"ג הוי משיט הואיל ואיט משיט דרך פרקת רה"י ואי לא הוי משיט צ"ל דמייירי שאי אפשר להושיט מראש המגדל ולסוול אלא דרך כוותא שכנגד העירוב לריך להביאו לתוך המגדל ומשם יביאנו למקום שביהו: הר"י נמי נימא הואיל ויכול לנטותו. נראה לר"י דקסבר הש"ס דכי נמי יטה ראש המגדל הוי שביהו בראש המגדל כ"ו שאין ראש התחמוז זון ממקומו דהא בשמשה ראש המגדל שביהו ועולם במקום שהיה ראשו בתחילה כשהיה זקוף דהייט כנגד הראש התחמוז אי"ט מלי משני הכא במגדל לריך להוליט חוץ לד' ליה קא נפיק חוץ לד' אמות מה לנו במה שילא ראש העליון חוץ לד' אמות כיון שחפין שביהו שם אלא ודאי שביהו ועולם *כראש המגדל ולהי צ"ע במגדל לריך ח' אפשר לנטותו דהי ממטי ליה נפיק ליה חוץ לד' אמות וממלא מרוחק מעירובו ארבע אמות ולא יוכל להביא עירובו לראש המגדל חפילו לרבי כדפי' לעיל דמדה בשבות שפחות פחות מ' אמות דלכור אי נמי איט עירוב כדפי' משום שנמלא שביהו מתרחקת מ' אמות הראשונות ואין זה מקומו והוי כאלו מאיר כל המגדל ממקומו הראשון ומעמידו חוץ לד' אמות דהשחא שביהו בקרקעית המגדל שהיה בתחילה והואיל (ט) ושקיל ליה כוליה האי ודאי לא אמרו: אין איכא כוותא ומתא. הא דלא פריך לעיל נמי הכי גבי חילן משום דאין דרך מתא להיות גבי חילן י"ט למר דהשחא דוקא פריך מכיון דלמר הואיל ויכול לנטותו:

שבת [ש] 91

הגדה הב"ח (א) ג"ט דהי ממטי ליה פורמא נפיק ליה חוץ: (ב) רש"י ד"ה ל"א שמעתי וכו' (ג) מהרחקת מ' אמות: (ד) חס כבה"ג או כראש וכו' או כחורי רה"י וכו' כבה"ג (ה) ר"ה כי נמי וכו' והואיל ולי שקיל ליה:

נראה במגדל ארון ולהכי נראה המגדל אי"ט לנטותו כפי [מכרמליה]

[שבת 91]

הגדה הב"ח (א) ג"ט דהי ממטי ליה פורמא נפיק ליה חוץ: (ב) רש"י ד"ה ל"א שמעתי וכו' (ג) מהרחקת מ' אמות: (ד) חס כבה"ג או כראש וכו' או כחורי רה"י וכו' כבה"ג (ה) ר"ה כי נמי וכו' והואיל ולי שקיל ליה:

91

שביהו דהא ממטי ליה מרה"י לרה"י דרך אויר רה"י וקיימא לן *במחשתי דחפילו למעלה מ' חייב הרי יכול לירד ולהוליכו במקום שהוא מונח שם דכיון דלמעלה מפערה הוא לוי במקום שביהו ממש דכל למעלה מפערה עד לרביע חוץ רשותא הוא: **למטה מ'.** כגון שיש עליוה למגדל 12 למעלה מוז והגיהו בעליה שלמטה מ' דהוא כרמליה: **אין עירובו עירוב:** דהא לא מלי למסקלי מההוא כרמליה ואחיוי' לראש המגדל ששבות שם משום אויר רה"י דממטי ליה דרך אויר רה"י לרה"י לרה"י נחית והכל ליה החס נפיק עליה ממקום שביהו ואכן סעודה הרלויה מצטוד יום במקומו צעין: **ואפ"י.** למטה מ' איט עירוב נימא הואיל ויכול לנטות המגדל ולהשליט למטה וממלא מקום שביהו מוטל לריך לרה"י הרבים ושקיל ליה מכרמליה ואחיל ליה במקום שביהו דהא לא גזרו על השבות דהא על כרחך רבי הוא דמוחי רישא הגיה עירובו צטול למטה מפערה עירובו עירוב ואף על גב דהוא ברה"י ועירובו בכרמליה: **במגדל ספסופר.** תקוע במסמרות צטול ואיט יכול לנטות: **במגדל ארון.** הרבה יותר מ' אמות: **דפי מפטי ליה.** למגדל עד דהוי ראשו למטה מ' נפיק ליה לראש חוץ לד' אמות ממקום שהיה המגדל יושב בתחילה ובי שקיל ליה ואחיוי' ליה עד ראש המגדל ואחיל ליה אישכחא דלא קאי בד' אמות שנתחבון לשבות בתן: **ואי איכא כוותא ומינסא כו'.** כוותא-חילון-מינסא-קבל-חס-לרבע-בראש המגדל ויש חבל בידו וקשרו בעירוב ואחיל כשהוא למטה מ' יביאנו אליו דרך חוט שם מגדל דהא מכרמליה לרה"י היחיד הוא: (א) ל"א שמעתי וכו' ויעקב לנטותו **לשבות בראש המגדל** או בראש השוכן ליה עירובו צטול קאי וקאני דהשחא הוי חפכה דהי למעלה מ' הגיה צטול עירובו עירוב שהמגדל חלל הוה ויכול להביאו אליו ואין הפסק ביניהן **למטה מ'.** כגון בטפח תשיבי ורביס מתחפין עליו והוי רה"י חוץ לעירובו עירוב דלא מלי מייתי ליה מרה"י לרה"י ואחיוי' לימא הואיל ויכול לנטות המגדל של מקום שביהו ולהביאו לתוך רה"י דהיינו ראש המגדל כרמליה דרחב ד' ואיט גבוה י' נפק ליה חוץ לד' אמות מתרחקת ראש המגדל מן העירוב ארבע אמות ולא מלי למסקליה ולאחיוי' לראש המגדל וממלא מעבירו ד' אמות ברה"י אי נמי ממלאה שביהו מתרחקת (א) ארבע אמותיו הראשונות ואין זה מקומו מתא-חבל-כוותא-חילון-חס י"ט ארבע אמותיו הראשונות עירובו שם י"ט חבל קצון בידו וקשרו חבל בעירוב מצטוד יום חפילו כשהוא ברה"י למטה מ' וראש השני יהא במגדל יביאנו אליו דכיון דליגודו בידו איט אלא משום שבות כי מייתי ליה מרה"י לרה"י כדחנן בריס המולא תפילין* היה קורא בראש הגג ומתגלגל הספר מידו חפילו צלחן ענמו גוללו אליו שאין לך דבר שהוא משום שבות עומד בפני כתבי הקודש אלמלא היכא דליגודו בידו שבות בעלמא הוא ואחי אליבא דרבי דלמר לא גזרו על השבות בין השמשות:

שביהו דהא ממטי ליה מרה"י לרה"י דרך אויר רה"י וקיימא לן *במחשתי דחפילו למעלה מ' חייב הרי יכול לירד ולהוליכו במקום שהוא מונח שם דכיון דלמעלה מפערה הוא לוי במקום שביהו ממש דכל למעלה מפערה עד לרביע חוץ רשותא הוא: למטה מ'. כגון שיש עליוה למגדל 12 למעלה מוז והגיהו בעליה שלמטה מ' דהוא כרמליה: אין עירובו עירוב: דהא לא מלי למסקלי מההוא כרמליה ואחיוי' לראש המגדל ששבות שם משום אויר רה"י דממטי ליה דרך אויר רה"י לרה"י נחית והכל ליה החס נפיק עליה ממקום שביהו ואכן סעודה הרלויה מצטוד יום במקומו צעין: ואפ"י. למטה מ' איט עירוב נימא הואיל ויכול לנטות המגדל ולהשליט למטה וממלא מקום שביהו מוטל לריך לרה"י הרבים ושקיל ליה מכרמליה ואחיל ליה במקום שביהו דהא לא גזרו על השבות דהא על כרחך רבי הוא דמוחי רישא הגיה עירובו צטול למטה מפערה עירובו עירוב ואף על גב דהוא ברה"י ועירובו בכרמליה: במגדל ספסופר. תקוע במסמרות צטול ואיט יכול לנטות: במגדל ארון. הרבה יותר מ' אמות: דפי מפטי ליה. למגדל עד דהוי ראשו למטה מ' נפיק ליה לראש חוץ לד' אמות ממקום שהיה המגדל יושב בתחילה ובי שקיל ליה ואחיוי' ליה עד ראש המגדל ואחיל ליה אישכחא דלא קאי בד' אמות שנתחבון לשבות בתן: ואי איכא כוותא ומינסא כו'. כוותא-חילון-מינסא-קבל-חס-לרבע-בראש המגדל ויש חבל בידו וקשרו בעירוב ואחיל כשהוא למטה מ' יביאנו אליו דרך חוט שם מגדל דהא מכרמליה לרה"י היחיד הוא: (א) ל"א שמעתי וכו' ויעקב לנטותו לשבות בראש המגדל או בראש השוכן ליה עירובו צטול קאי וקאני דהשחא הוי חפכה דהי למעלה מ' הגיה צטול עירובו עירוב שהמגדל חלל הוה ויכול להביאו אליו ואין הפסק ביניהן למטה מ'. כגון בטפח תשיבי ורביס מתחפין עליו והוי רה"י חוץ לעירובו עירוב דלא מלי מייתי ליה מרה"י לרה"י ואחיוי' לימא הואיל ויכול לנטות המגדל של מקום שביהו ולהביאו לתוך רה"י דהיינו ראש המגדל כרמליה דרחב ד' ואיט גבוה י' נפק ליה חוץ לד' אמות מתרחקת ראש המגדל מן העירוב ארבע אמות ולא מלי למסקליה ולאחיוי' לראש המגדל וממלא מעבירו ד' אמות ברה"י אי נמי ממלאה שביהו מתרחקת (א) ארבע אמותיו הראשונות ואין זה מקומו מתא-חבל-כוותא-חילון-חס י"ט ארבע אמותיו הראשונות עירובו שם י"ט חבל קצון בידו וקשרו חבל בעירוב מצטוד יום חפילו כשהוא ברה"י למטה מ' וראש השני יהא במגדל יביאנו אליו דכיון דליגודו בידו איט אלא משום שבות כי מייתי ליה מרה"י לרה"י כדחנן בריס המולא תפילין* היה קורא בראש הגג ומתגלגל הספר מידו חפילו צלחן ענמו גוללו אליו שאין לך דבר שהוא משום שבות עומד בפני כתבי הקודש אלמלא היכא דליגודו בידו שבות בעלמא הוא ואחי אליבא דרבי דלמר לא גזרו על השבות בין השמשות:

שביהו דהא ממטי ליה מרה"י לרה"י דרך אויר רה"י וקיימא לן *במחשתי דחפילו למעלה מ' חייב הרי יכול לירד ולהוליכו במקום שהוא מונח שם דכיון דלמעלה מפערה הוא לוי במקום שביהו ממש דכל למעלה מפערה עד לרביע חוץ רשותא הוא: למטה מ'. כגון שיש עליוה למגדל 12 למעלה מוז והגיהו בעליה שלמטה מ' דהוא כרמליה: אין עירובו עירוב: דהא לא מלי למסקלי מההוא כרמליה ואחיוי' לראש המגדל ששבות שם משום אויר רה"י דממטי ליה דרך אויר רה"י לרה"י נחית והכל ליה החס נפיק עליה ממקום שביהו ואכן סעודה הרלויה מצטוד יום במקומו צעין: ואפ"י. למטה מ' איט עירוב נימא הואיל ויכול לנטות המגדל ולהשליט למטה וממלא מקום שביהו מוטל לריך לרה"י הרבים ושקיל ליה מכרמליה ואחיל ליה במקום שביהו דהא לא גזרו על השבות דהא על כרחך רבי הוא דמוחי רישא הגיה עירובו צטול למטה מפערה עירובו עירוב ואף על גב דהוא ברה"י ועירובו בכרמליה: במגדל ספסופר. תקוע במסמרות צטול ואיט יכול לנטות: במגדל ארון. הרבה יותר מ' אמות: דפי מפטי ליה. למגדל עד דהוי ראשו למטה מ' נפיק ליה לראש חוץ לד' אמות ממקום שהיה המגדל יושב בתחילה ובי שקיל ליה ואחיוי' ליה עד ראש המגדל ואחיל ליה אישכחא דלא קאי בד' אמות שנתחבון לשבות בתן: ואי איכא כוותא ומינסא כו'. כוותא-חילון-מינסא-קבל-חס-לרבע-בראש המגדל ויש חבל בידו וקשרו בעירוב ואחיל כשהוא למטה מ' יביאנו אליו דרך חוט שם מגדל דהא מכרמליה לרה"י היחיד הוא: (א) ל"א שמעתי וכו' ויעקב לנטותו לשבות בראש המגדל או בראש השוכן ליה עירובו צטול קאי וקאני דהשחא הוי חפכה דהי למעלה מ' הגיה צטול עירובו עירוב שהמגדל חלל הוה ויכול להביאו אליו ואין הפסק ביניהן למטה מ'. כגון בטפח תשיבי ורביס מתחפין עליו והוי רה"י חוץ לעירובו עירוב דלא מלי מייתי ליה מרה"י לרה"י ואחיוי' לימא הואיל ויכול לנטות המגדל של מקום שביהו ולהביאו לתוך רה"י דהיינו ראש המגדל כרמליה דרחב ד' ואיט גבוה י' נפק ליה חוץ לד' אמות מתרחקת ראש המגדל מן העירוב ארבע אמות ולא מלי למסקליה ולאחיוי' לראש המגדל וממלא מעבירו ד' אמות ברה"י אי נמי ממלאה שביהו מתרחקת (א) ארבע אמותיו הראשונות ואין זה מקומו מתא-חבל-כוותא-חילון-חס י"ט ארבע אמותיו הראשונות עירובו שם י"ט חבל קצון בידו וקשרו חבל בעירוב מצטוד יום חפילו כשהוא ברה"י למטה מ' וראש השני יהא במגדל יביאנו אליו דכיון דליגודו בידו איט אלא משום שבות כי מייתי ליה מרה"י לרה"י כדחנן בריס המולא תפילין* היה קורא בראש הגג ומתגלגל הספר מידו חפילו צלחן ענמו גוללו אליו שאין לך דבר שהוא משום שבות עומד בפני כתבי הקודש אלמלא היכא דליגודו בידו שבות בעלמא הוא ואחי אליבא דרבי דלמר לא גזרו על השבות בין השמשות:

שביהו דהא ממטי ליה מרה"י לרה"י דרך אויר רה"י וקיימא לן *במחשתי דחפילו למעלה מ' חייב הרי יכול לירד ולהוליכו במקום שהוא מונח שם דכיון דלמעלה מפערה הוא לוי במקום שביהו ממש דכל למעלה מפערה עד לרביע חוץ רשותא הוא: למטה מ'. כגון שיש עליוה למגדל 12 למעלה מוז והגיהו בעליה שלמטה מ' דהוא כרמליה: אין עירובו עירוב: דהא לא מלי למסקלי מההוא כרמליה ואחיוי' לראש המגדל ששבות שם משום אויר רה"י דממטי ליה דרך אויר רה"י לרה"י נחית והכל ליה החס נפיק עליה ממקום שביהו ואכן סעודה הרלויה מצטוד יום במקומו צעין: ואפ"י. למטה מ' איט עירוב נימא הואיל ויכול לנטות המגדל ולהשליט למטה וממלא מקום שביהו מוטל לריך לרה"י הרבים ושקיל ליה מכרמליה ואחיל ליה במקום שביהו דהא לא גזרו על השבות דהא על כרחך רבי הוא דמוחי רישא הגיה עירובו צטול למטה מפערה עירובו עירוב ואף על גב דהוא ברה"י ועירובו בכרמליה: במגדל ספסופר. תקוע במסמרות צטול ואיט יכול לנטות: במגדל ארון. הרבה יותר מ' אמות: דפי מפטי ליה. למגדל עד דהוי ראשו למטה מ' נפיק ליה לראש חוץ לד' אמות ממקום שהיה המגדל יושב בתחילה ובי שקיל ליה ואחיוי' ליה עד ראש המגדל ואחיל ליה אישכחא דלא קאי בד' אמות שנתחבון לשבות בתן: ואי איכא כוותא ומינסא כו'. כוותא-חילון-מינסא-קבל-חס-לרבע-בראש המגדל ויש חבל בידו וקשרו בעירוב ואחיל כשהוא למטה מ' יביאנו אליו דרך חוט שם מגדל דהא מכרמליה לרה"י היחיד הוא: (א) ל"א שמעתי וכו' ויעקב לנטותו לשבות בראש המגדל או בראש השוכן ליה עירובו צטול קאי וקאני דהשחא הוי חפכה דהי למעלה מ' הגיה צטול עירובו עירוב שהמגדל חלל הוה ויכול להביאו אליו ואין הפסק ביניהן למטה מ'. כגון בטפח תשיבי ורביס מתחפין עליו והוי רה"י חוץ לעירובו עירוב דלא מלי מייתי ליה מרה"י לרה"י ואחיוי' לימא הואיל ויכול לנטות המגדל של מקום שביהו ולהביאו לתוך רה"י דהיינו ראש המגדל כרמליה דרחב ד' ואיט גבוה י' נפק ליה חוץ לד' אמות מתרחקת ראש המגדל מן העירוב ארבע אמות ולא מלי למסקליה ולאחיוי' לראש המגדל וממלא מעבירו ד' אמות ברה"י אי נמי ממלאה שביהו מתרחקת (א) ארבע אמותיו הראשונות ואין זה מקומו מתא-חבל-כוותא-חילון-חס י"ט ארבע אמותיו הראשונות עירובו שם י"ט חבל קצון בידו וקשרו חבל בעירוב מצטוד יום חפילו כשהוא ברה"י למטה מ' וראש השני יהא במגדל יביאנו אליו דכיון דליגודו בידו איט אלא משום שבות כי מייתי ליה מרה"י לרה"י כדחנן בריס המולא תפילין* היה קורא בראש הגג ומתגלגל הספר מידו חפילו צלחן ענמו גוללו אליו שאין לך דבר שהוא משום שבות עומד בפני כתבי הקודש אלמלא היכא דליגודו בידו שבות בעלמא הוא ואחי אליבא דרבי דלמר לא גזרו על השבות בין השמשות: